

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Archiepiscopo C[a]esaraugustano

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

pediat nobis. Sed in diem meliuscule se habet. Scripsi ad Angelotū Cardinalē sancti Marci epistolam quandā: quam te quoque volo legere. Eam ad te mitto, nam in ea sunt nonnulla quae ad plures pertineant: non propter eloquentiā quae arida est & sicca, sed ut auocem te paululū a conuocatione concilij. Vale, & me ama.

Poggius florentinus archiepo Casarugustano S.D.P.

Cum primū te vidi Gebennis olim p̄stantissime pater: dum tibi Romanus pontifex esset: cognouit: excellentē in omni s̄rarum genere doctrinā tuam: dicatū me totum tibi non quod spe aliqua premij ut multi solent cōmotus: sed egregia animi virtute, quam in te esse intelligebā cum summa humanitate cōiunctam. Equidem dilexerā antea absentē tuam probitatē fama & v̄bis cognitam mihi. Postea vero cōp̄sentem cōspexi: & simul perspexi mores tuos / suauitatem sermonis / virtutē integritatē: & quod plurimū valuit ad beniuolentiā cōsiliandā: sensi te plurimū delectari eisdē a quibus ego non eram penitus alienus / tui dijs humanitatis. Ita unice amare te coepi: ut nihil fere ad meū in te amorem addi posse videret. Nam licet homo sim paulo indoctior: cōplector eos, tamē animo / in quibus aliquid speciem aut sapientiē / aut virtutis eluceat. Magna est nimis profecto honorū & sapientiū vitiorum inopia: quos si quādo / quod tamen raro accidit / inter mortales apparēt / maxime venerari & colere debemus. Hoc egerrime tuli: quod non licuit mihi frui diutius exoptatissima cōsuetudine tua. Ita em̄ tempora tulerunt: ut cum primū pontifex Mantuanū venisset: ego subito me in Angliam cōferrem. Atque ita de repente: ut neque tui quod praeputie cupiebā / neque alterius amici cōueniendi fuerit ulla facultas. Longo vero intervallo post redij ad Curiam: & sepius de te percūctatus sum eos qui a vobis huc accedebant. cui cum bene esse audirem: summaque in te dignitate versari: gaudebā profecto tui causa: referens memoriā ad ea tempora quibus tecū familiariter loqui solitus eram. Subijt saepe animus ad te scribendi aliquid dignū tua p̄sina in me beniuolentiā: sed cupiditatē meam superauit pudor quidē rustici canis: verentē ne longa admodū tum locorū / tum vero temporū intercapedo ex animo tuo Poggij memoriā oēm excussisset. Solent tam magni viri facillime obliuisci inferiorū / quorū opera non utunt. At vero nunc mecum ipse considerans / quē pudorem superius appellauit / ignauiā videri posse si perpetuo silerem: statui postquam verbis quod mihi iocundissimū fuisset nequeo: at saltem litteris quod datur tecum locū. Quod ut maturius facerem / tum Angelus de firmo impulit: tum autē maxime libellus quidā a me contra avariciā editus cohortatus est. Quem ad te mitto: ut si quid offensionis apud te meum silentiū cōtraxit: is pro patrono intercedat penes eam humanitatē: teque mihi eundem restituat qui dudum esse cōsueueras: hoc est mei cupidissimū atque amantissimū. Nescio tamē an tibi videbit vel dignus / qui legi mereat a viro omnium doctissimo occupatissimoque maioribus in rebus: v̄p̄ tantum intercessoris officio fungi posse videat. Vtrūque tamē sis iudicaturus: oro libellū legas cum tibi ocium superest: nec eum pluris facias quā mereat. Licet em̄ res sit haud magno extimanda: malui tamen ut incitiam seu stulticiam meam / potius quā desideriam crimineris. Vale. meque ut solebas ama velim. Rome.

Poggius florentinus D. Cancellario Senensi S.D.P.

Charissime pater: vellem alia ex causa initium mearū ad te s̄rarum profecto / aliamque ad te scribendi datam esse facultatem / quā calamitatē & miseriam hōis indigni hac tanta fortunē iniquitate: qui cum agrū meū coleret / mihique esset charissimus: nup̄ direpta / incensa / euerfa patria / a millis rebus oibus / cum uxore afflictā / miseris liberis / in prātem hostiū venit: & Senis cum a dulcētulo filio in duris s̄mis vinculis detinet. Alter quinque annos natus / nescitur aliq̄ ne clade assumptus / an vitus sit. Quid ad hanc flebilem conditionē addi acerbitatis potest: Vtinā hac mala in auctores redirent. Sed miseri atque inopes rustici aliorū poenas luunt. Im̄